

दागिना

Page No. _____
DATE: / /

उगाचा सिद्धांत. माझ्या डोरीच वर्षाच्या-
मुलीला होऊन मी एका लग्नात गेले होते. सर्व जणी
एवढे दिवसांनी बोटले. गप्पांना जाही उत जाऊ होता.
इतक्यात माझी छोटी मुली येऊन मला म्हणाली,
"आई, माझा दागिन्यांचा डबा कुठे आहे?"
सगळ्याजणी ना हसल्या हे तिला समजले नाही.
पण प्रत्येकीताने 'दागिने' किती हवे असतात
नाही?

४ उगादी प्राचीन भाषातही उत्खनात
दागिन्यांचे अविशेष सापडतात. दागिना म्हले की जाही
सोन्याचा आढवतो. पण हिर्याचे, मोत्याचे, चांदीचे,
फेदिनाचे, दगड, माच, मणी, स्त्रील, बेटेन्स, ---
वगैरेही सर्व दागिन्यांचा त्याग केलेली सीता फुलांचे
दागिने दाखवत होती!

एक नूर जाही दसहूर कपडा 'म्हणत
इसले तरीही दागिन्यांची रूपाळा, व्यक्तीमत्त्वाचा
वेगळीच शोभा येते. दागिन्यांच्या कपाचे वर्णन
करतांना दागिन्यांचा डोळेख तमब्यास होतो. कितीही
गाण्यांचे उदाहरण देता येईल - "तेरी बिंदिया रे --"
"गान्नात वानडा, गंधीचा डानडा", "सुनना गिरा रे",
"धम धम बाजे रे पायलिया", "बुगडी माझी सांडली ग."
"पारी सारवण्यांचा भार, गाव मोतियांचा हार
मोहसूर, हुरी, सरी, विसधा जोडवी हो",
डाज लक्ष्मी हो चरण दाखवी -

आपल्याला देवाचे दर्शनही साधलेला
इसलेले जाणवते. पंढरपूरच्या विठोबा, तुडजाप्रीवणी,
फेताबाई, वणीची देवी, उत्तमोत्तम हिर्या-मोत्यांचे
माणकाचे दागिने देवाला वाहिलेले आहेत.
बाळाजी हा तर दागिन्यांनी नढलेला देव.
किती प्रकारचे दागिने! कन्यापुतारी देवीच्या
गान्नातही हिरा तर ^{थोडी} तनका तेजस्वी आहे की
उठे दिपून जातात. उगादी स्मरणात रत्नारा
देव महादेव सुद्धा, उग्यात, लतात हावर
रुद्रादाच्या माजी असतात. आपल्या कारवाय
वधा - रत्नखचि फरा तुज गौरीकुमरा,
हिराजि मुकुट शोभतो बरा.

मागी कुडतांची प्रभा, चंद्र सूर्य जैसी नभा.
माणसाच्या जीवनातही नांदी दागिऱ्यांचे
विशिष्ट स्थान आहे. अंगठी म्हणजे सारखर पुडा.
रामाचे सीतेला हनुमंत जवळ, अंगठीच पाठपिढी
होती. 'कोम्बळ्याची खुणा' म्हणून! दुष्टांना
शत्रुतलेला प्रेमाची खुणा अंगठीच दिती होती.
लक्षात मोगरसूलाला महत्त्व तर राज्यपिढेक
म्हणजे मुगुटच होता. राजा खुश झाला
ही गरयात रहा हार / मौलिक मात। एकाक्ष
देणार! अंगठी लक्षापणीच्या गोष्टीच्या
पुस्तकात राजकन्येच्या चंद्रहारच जोरीन्हा
जायचा! कुठला तरी राजपुत्र मग तो शोधून
मोगरसूत्र, जोडवी हे सोभायाचे लक्षण
तर गवस। बोळलेला जसेल तर पायात तोडाय
घाळतात। देवालो, माणसांनाच काय पण
डोल्या बांधुलीलाही दागिरे घाळतात।

दागिऱ्यांवरून अंगठे म्हणी। वाङ्मयप्रचार
आळतात - उदा. लंकेची पार्वती किसणे, गाल
सोबूलाई हाती नथळाचो नाचो, हातच्या नेमणाळा
आरसा कशाळा, गम्यातला तार्जिल किसणे,
नथीकन तीव माचणे, नळापेक्षा मोती जड किसणे.
सूत्रे, रसिक वाचकांनी अंगूठे आढोवावेत.

दागिऱ्या आवडत नाही किरी स्त्री
शोधूनही सापडणार नाही. नामाकूरूप स्त्री बदलली,
दागिरे बदलले, अंगठे न गरज बदलली.
आजार, प्रजार बदलले. सध्या कॉम्प्युटर
दागिऱ्यांची चालती आहे।

आजारात भरपूर दागिरे असतात पण
आपल्याला काय शोभेल हे कळवता हवे. स्वरूप
दागिरे म्हणजे स्वरूप सुंदर जसे नाही. अंगठी
मोजकेच पण आपल्याला शोभेल जसे दागिरे
घातलेली ललग। जिरी घात, मोहक दिसेत!
आता मैलिनींनी नवरात्रात घात घात साध्या,
मोजकेच दागिरे घाळून देवी दर्शिता जायचंय,
स्वरं ना!

— सौ. वसुंधरा कुळकर्णी,
प्रजबळ दाऊनशिप, कोथसड.

मोबा - 9689135255